

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

Iurie Diaconu

judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Burduh

Nicolae Craiu

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019 în cauza penală privindu-l pe

Costin Mihail XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.09.2018 – 05.02.2019;

Instanța de apel: 22.02.2019 – 11.12.2019;

Instanța de recurs: 06.02.2020 – 19.05.2020.

Asupra recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 05.02.2019, **Costin Mihail** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) și art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestor legi i s-a aplicat pedeapsa:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești și a bunurilor pe un termen de 2 (doi) ani;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești și a bunurilor pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă – închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești și a bunurilor pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită prin noua sentință, i s-a adăugat total partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Soroca din 14.11.2018, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă – închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 3 (trei) luni 8 (opt) zile, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești și a bunurilor pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Instanța de fond a constatat, că inculpatul Costin Mihail, la 22.04.2018, aflându-se în mun. Soroca, în urma unei înțelegeri prealabile, împreună și de comun acord cu Mihalcean Victor, acționând după un plan bine chibzuit, urmărind un scop de îmbogățire nejustificat, prin abuz de încredere creat pe fondul relațiilor de prietenie și rudenie dintre Mihalcean Victor și Bulat Dmitrii, obținându-i în așa mod încrederea, acționând sub pretextul că Mihalcean Victor și-a pierdut buletinul de identitate și nu poate obține în împrumut un telefon mobil, l-au îndemnat pe Bulat Dmitrii de a încheia cu ÎCS, Organizația de Micro finanțare „Iute Credit” SRL cu sediul în mun. Chișinău, str. Ismail 86/4, prin intermediul intermediarului de credit Tancovici Avraam, angajat al SRL „GLAMIS”, magazinul de bunuri, accesorii și echipamente „Darvin” situat în or. Soroca, str. Grigore Vieru 5, contractul de împrumut nr. XXXXX, în urma căruia ultimul a procurat în împrumut un telefon mobil de model „Redmi 5 Plus 4 GB 64 GB Xiaomi” cu nr. de IMEI XXXXX în preț de 5679 lei, cu condiția ca Mihalcean Victor în timp de 18 luni, termenul de rambursare a împrumutului, va achita plățile lunare aferente contractului de împrumut, respectiv v-a achita costul total al împrumutului cu dobânda anuală efectivă în sumă de 8404,92 lei, în realitate neavând intenția de a-și onora angajamentul asumat și în momentul intrării în posesie a bunului respectiv l-au vândut și nu și-au onorat obligațiile asumate față de Bulat Dmitrii, astfel, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare totală de 8404,92 lei.

Tot el, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prin înțelegere prealabilă cu Mihalcean Victor, acționând cu unică intenție, urmărind un scop de

îmbogățire nejustificat, prin abuz de încredere creat pe fondul relațiilor de prietenie dintre Mihalcean Victor și Prisacari Ivan, obținându-i-i în așa mod încrederea, acționând sub pretextul că din cauza unor probleme personale Mihalcean Victor nu poate obține în împrumut un telefon mobil, la data de 22.04.2018 l-au îndemnat pe Prisacari Ivan de a încheia cu ÎCS. „Easy Credit” SRL, cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina 49/4, prin intermediul intermediarului de credit Tamcovici Avraam, angajat al SRL „Glamis”, magazinul de bunuri, accesorii și echipamente „Darwin” situat în mun. Soroca, str. Grigore Vieru 5, contractul de împrumut nr. XXXXX, în urma căruia ultimul procurat în împrumut un telefon mobil de model „Pro7 4GB 64GB (M792H) Meizu” cu nr. de IMEI XXXXX în preț de 7989 lei, cu condiția ca Mihalcean Victor în timp de 36 luni, termenul de rambursare a împrumutului, va achita el plățile lunare aferente contractului de împrumut, respectiv va achita costul total al împrumutului inclusiv suma ratelor în sumă totală de 12816 lei, în realitate neavând intenția de a-și onora angajamentul asumat și în momentul intrării în posesie a bunului respectiv l-au vândut și nu și-au onorat obligațiile asumate față de Prisacari Ivan, astfel, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare totală de 12816 lei.

Acțiunile lui Costin Mihail au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal – *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, săvârșit de două persoane* și în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal – *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, săvârșit de două persoane.*

Instanța de fond a audiat inculpatul, părțile vătămate și martorii Lozan Arcadie, Mihalcean Victor și Tamcovici Avraam și a cercetat procesele-verbale de cercetare la fața locului (f.d. 13-16, vol. I și f.d. 20-22, vol. II), notificările SRL „Iute Credit” față de Dmitrii Bulat (f.d. 10-11, vol. II); contractul de împrumut nr. 922306 din 22.04.2018. (f.d. 13-18, vol. II), actul de confirmare a tranzacțiilor din 22.04.2018. (f.d. 19, vol. II), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d. 77, vol. II), procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d. 23-28, vol. I), somația ÎCS „Easy Credit” SRL față de Prisacari Ivan din

28.06.2018. (f.d. 31, vol. II), contractul de împrumut nr. 099858551 din 22.04.2017 (f.d. 23-27, vol. II), procesele-verbale de confruntare (f.d. 83-86, vol. I).

Probele administrate de acuzare au fost declarate admisibile, nefiind constatate temeiuri de neadmitere a acestora.

Părțile vătămate au fost convinse că Mihalcean Victor va achita bunurile luate în credit, au semnat actele fără a face cunoștință cu ele, iar probe care ar confirma că inculpatul a întreprins careva măsuri în vederea împiedicării lui Mihalcean Victor de a comite fapta și a onorării obligațiilor asumate nu au fost prezentate instanței, or ultimii din start au acționat cu scop de cupiditate și s-au folosit de faptul că părțile vătămate au crezut în informația comunicată este adevărată și drept consecință au luat bunurile care au fost procurate în credit și le-au vândut la un preț redus, prin ce se demonstrează comportamentul dolosiv și viclean al acestora, iar banii i-au împărțit.

Inculpatul a fost cel care a venit cu ideea de a comite infracțiunile, indicând complicelui său ce fel de persoane urmează să caute (*care servesc băuturi alcoolice și care să nu facă probleme*), iar pentru a se îngrădi pe sine, nu a purtat discuții directe cu acestea, Mihalcean Victor explicând a cui a fost propunerea de a câștiga ceva bani, cine a vorbit cu reprezentanții companiilor de creditare și cine ulterior a realizat bunurile, precum și faptul că chiar din start, ultimii nu au avut intenția de a achita creditele în locul părților vătămate.

Versiunea apărării de nevinovăție a inculpatului a fost apreciată ca purtând un caracter declarativ și ca fiind făcută în scopul exercitării libertății la autoincriminare. Inculpatul a avut un rol destul de activ, asistând la discuțiile dintre Mihalcean Victor și victime, asigurând transportarea acestora la magazin și înapoi la domiciliu, discutând cu reprezentanții companiilor de creditare în locul părților vătămate pentru a obține rezultatul scontat, acceptarea cererii de acordare a împrumutului și în cele din urmă, realizarea telefoanelor mobile procurate și primirea banilor în urma vânzării acestora, fapte care au fost recunoscute de inculpat nemijlocit în fața instanței.

La individualizarea pedepsei, s-a ținut cont de faptul că: infracțiunile comise fac parte din categoria celor grave, la locul de trai Costin Mihail se caracterizează din punct de vedere pozitiv, la evidența medicului necrolog și psihiatru nu se află, are soție bolnavă și 3 copii minori la întreținere, este autorul infracțiunilor, nu este la primul conflict cu legea, fiind anterior condamnat pentru săvârșirea de contravenții și infracțiuni, este prezent concursul de infracțiuni și cumul de pedepse.

Cerința acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de 43 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, utilizate la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, a fost

respinsă, deoarece aceste cheltuieli nu cad sub incidența art. 227 alin. (2) pct. 5 Cod de procedură penală, ele fiind necesare a fi efectuate în vederea acumulării probatoriului și în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, cheltuieli care urmează a fi lăsate în contul Statului.

Acțiune civilă nu a fost înaintată, iar corpuri delictive nu sunt.

3. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe apel în numele inculpatului au declarat, avocații Ciuhrii Ludmila și Pîcălău Dorian.

În motivarea apelurilor s-a indicat că:

- concluzia privind vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate se bazează pe presupuneri, iar sarcina probării învinuirii este a părții acuzării;

- declarațiile inculpatului coroborează cu declarațiile părților vătămate și a martorilor Tamcovici Avraam și Lozan Arcadie;

- declarațiilor martorului Mihalcean Victor li s-a dat o valoare dinainte stabilită, cu toate că acestea contravin materialelor cauzei;

- instanța nu a argumentat soluția prin indicarea și descrierea probelor, făcând concluzii declarative și generale;

- nu a fost argumentată soluția la capitolul individualizarea pedepsei, or inculpatul are la întreținere 3 copii minori și soția acestuia este grav bolnavă, iar plasarea în detenție a singurului întreținător al familie a pus în dificultate stare materială și sănătatea copiilor;

Drept urmare, s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Costin Mihail.

4. În instanța de apel, inculpatul a depus cerere prin care a solicitat aplicarea art. 385 alin. (4) și (5) Cod de procedură penală, invocând prevederile art. 3 CoEDO.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019 apelurile avocaților, declarate în numele inculpatului, au fost respinse ca nefondate, admisă cererea inculpatului și constatată încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție pe perioada 15.11.2018-13.11.2019, reducându-i termenul de pedeapsă cu 465 zile și deoarece Costin Mihail a executat pedeapsa, a fost pus în libertate imediat din sala ședinței de judecată.

5.1. Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a stabilit că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect

ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului și încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 190 alin. (2) lit. b) și art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Argumentele invocate de apelanți au fost respinse deoarece din probele administrate de acuzare rezultă cu certitudine că victimele (*persoane social-vulnerabile, consumatoare de băuturi alcoolice și care nu au un venit stabil*), din start, au fost duse în eroare că nu va trebui să achite nimic și că nu vor avea probleme având încredere și că au făcut o favoare unei persoane la procurarea unui telefon, care din diferite motive nu putea să-l procure direct pe numele său.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând seama de criteriile generale de individualizare și scopurile pedepsei, pedeapsa fiind una corect individualizată.

Cererea inculpatului, de a-i fi aplicate prevederile art. 385 Cod de procedură penală, a fost apreciată ca fondată, deoarece începând cu 15.11.2018 Costin Mihail a intrat în custodia statului și până la 13.11.2019 a executat 363 zile din pedeapsa definitivă aplicată lui prin prisma prevederilor art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal.

Potrivit rapoartelor prezentate de către Instituțiile Penitenciare nr. 11 și 17, în perioada respectivă Costin Mihail s-a deținut în diferite celule, fiindu-i asigurat cu un spațiu mai mic de 4 m², în unele cazuri suprafața disponibilă unui deținut fiind și mai mică de 2-3 m², iar pentru anumite perioade administrația Instituțiilor Penitenciare a evitat să informeze metrajul celulelor.

Pe lângă deținerea în celule cu spațiu mai mic de 4 m², inculpatul a invocat și lipsa luminii, lipsa ventilării spațiilor, lipsa posibilității de întreținere a igienei personale, informație cu privire la aceste condiții nefiind prezentate, iar toate dubiile se tratează în favoarea acuzatului.

Astfel, s-a constatat incontestabil că au fost încălcate normele de suprafață pentru deținerea unei persoane în detenție prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26.05.2006 cu privire la aprobarea Statutului executării de condamnați și respectivele constatări constituie un tratament inuman și prin acesta s-au încălcat condițiile de detenție garantate de art. 3 CoEDO, perioada de detenție a preveniturii Costin Mihail (363 zile) au fost reduse conform calculului de două zile închisoare pentru o zi de arest preventiv și acest termen constituie 726 zile (363x2=726 zile), statuându-se și că termenul de reducere compensatorie a pedepsei depășește termenul de pedeapsă, ultimul constituind 828 zile (2 ani 3 luni 8 zile=828 zile (365+365+98=828)).

În atare condiții instanța de apel a considerat necesar a reduce pedeapsa prevenitului Costin Mihail în limitele rămase neispășite ce constituie 465 zile (828-363), explicându-i că beneficiază de dreptul de a fi despăgubit în conformitate cu prevederile art.473⁴ alin. (5) și (6) Cod de procedură penală, prin înaintarea acțiunii civile.

6. Împotriva deciziei, recurs ordinar a declarat procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, criticând hotărârea doar în partea aplicării prevederilor art. 385 Cod de procedură penală și invocând ca temei prevederile art. 427 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală.

În motivarea recursului s-a arătat că instanța de apel neîntemeiat a stabilit că inculpatul s-a aflat în arest preventiv de la 15.11.2018 până la 13.11.2019, deoarece, la 05.02.2019 în privința acestuia a fost pronunțată sentință de condamnare, respectiv din această dată Costin Mihail deja ispășea pedeapsa stabilită prin sentință, iar termenul de reducere a pedepsei în temeiul art. 385 Cod de procedură penală, urma a fi calculat până la 05.02.2019, iar termenul din 05.02.2019 până la 13.11.2019 – a fi calculat conform altei proceduri.

Reieșind din cele expuse, se solicită admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 13.11.2019, în latura constatării încălcării dreptului inculpatului privind condițiile de detenție, cu dispunerea rejudecării cauzei, în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință apărătorul inculpatului Pîcălău Dorin, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat și argumentând că instanța de apel, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor cererii depuse de Costin Mihail în baza art. 385 alin. (4) și (5) Cod de procedură penală, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, iar admiterea recursului ordinar în sensul declarat declanșează o posibilă viitoare condamnare a Republicii Moldova de către CtEDO.

8. Colegiul Penal constată că recursul ordinar:

- a fost depus în termen legal, pronunțarea integrală a deciziei având loc la 11decembrie 2019, iar recursul a fost înregistrat de instanța de recurs la 09 ianuarie 2020;
- nu este în mod vădit nefundat, în sensul articolului 432 Cod de procedură penală, fiind admisibil.

9. Hotărârea judecătorească, în privința stabilirii vinovăției și individualizării pedepsei, a devenit definitivă, conform art. 466 alin. (2) pct. 2) lit. a) Cod de procedură

penală, obiect de studiu în instanța de recurs fiind doar soluția adoptată și pronunțată în conformitate cu prevederile art. 385 Cod de procedură penală.

10. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel, în partea aplicării prevederilor art. 385 Cod de procedură penală, și trimiterea cauzei la rejudecare, în această parte, soluție întemeiată în drept pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală.

Călăuzindu-se de prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților*, Colegiul conchide că, la caz, este prezentă eroarea de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Motivarea soluției pronunțate de instanța de apel, cu referire la calculul făcut după constatarea încălcării dreptului inculpatului privind condițiile de detenție, contravine legislație în vigoare.

Din interpretarea art. 175, 185, 186 și 386 alin. (7) Cod de procedură penală rezultă că privarea de libertate, ca măsură preventivă sub forma arestării preventive, poate fi aplicată doar față de o persoană, în privința căreia încă n-a fost pronunțată o hotărâre de condamnare la închisoare cu executare în penitenciare și această măsură preventivă se alege în corespundere cu prevederile art. 5 §1 lit. c) CoEDO, or procedura prelungirii duratei arestării preventive, este aplicabilă în cazul când, la trimiterea cauzei în instanța de judecată, persoana se află în stare de arest, măsură care a fost aplicată în faza de urmărire penală, și numai până la pronunțarea sentinței.

O persoană condamnată în prima instanță, fie că a fost sau nu în stare de arest până la acel moment, se găsește în situația precizată de art. 5 §1 lit. a) CoEDO care autorizează privarea de libertate a persoanelor pe baza condamnării.

CtEDO a apreciat că, după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art. 5 §1 lit. a) CoEDO, neavând drept scop aducerea unei persoane în fața autorității competente, după cum prevede art. 5 § 1 lit. c) (hotărârea *Stafford versus Regatul Unit*).

Conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, *în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, conform*

jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Reieșind din stipulările legale sus-menționate, reducerea pedepsei în varianta 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv, se efectuează doar pentru perioada aflării în arest preventiv a învinuitului pe perioada urmăririi penale și a inculpatului în instanța de judecată, până la pronunțarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu ispășire în penitenciare.

În speță, inculpatul s-a aflat sub măsură preventivă de la 15 noiembrie 2018 până la 05 februarie 2019, când în privința acestuia a fost adoptată și pronunțată sentință de condamnare la pedeapsă cu închisoare, dispunându-se executarea acesteia în penitenciare de tip semiînchis. Ulterior, adică de la 05 februarie 2019 până la 13 noiembrie 2019 (data adoptării și pronunțării deciziei de către instanța de apel prin care a fost menținută sentința cât privește stabilirea vinovăției și individualizarea pedepsei) Costin Mihail a ispășit o parte din pedeapsa stabilită prin sentință.

Lecturând textul hotărârii recurate, se constată că instanța de apel nu a delimitat aceste două perioade și fără temei legal a conchis că inculpatul de la 15 noiembrie 2018 până la 13 noiembrie 2019 s-a aflat sub măsură preventivă, aplicând prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, deoarece deținerea sub arest, după pronunțarea sentinței de condamnare la închisoare cu executare în penitenciare, constituie nu măsură preventivă, arestarea preventivă, în sensul art. 185 Cod de procedură penală și art. 5 §1 lit. c) CoEDO, ci executarea pedepsei închisorii dispuse de un tribunal competent, în sensul art. 5 §1 lit. a) CoEDO.

Prin urmare, soluția adoptată de instanța de apel contravine celor menționate supra și a avut loc o încălcare esențială a legii procesuale penale, fiind prezentă eroare de drept stipulată la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, întrucât, în urma examinării coroborate a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic. Acest viciu se exprimă prin modul de aplicare a prevederilor art. 385 Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu eroare judiciară, ce s-a soldat cu adoptarea unei hotărâri neîntemeiate și care nu pot fi înlăturate în cadrul examinării recursului, situație ce impune rejudecarea în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să tina seama de cele invocate în prezenta decizie, să

înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, casează, în partea aplicării prevederilor art. 385 Cod de procedură penală, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Costin Mihail XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În această parte, decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin și devin irevocabile.

Decizia pronunțată integral la 26 iunie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecător

Liliana Catan

Judecător

Ion Guzun

Judecător

Victor Burduh

Judecător

Nicolae Craiu